

МОТИВИ към Присъда № 7 от 12.02.2024г. на ОС Хасково, постановена по н.о.х.д.№ 21 по описа за 2024г.

Против подс. М. А. е предадено обвинение за извършено престъпление по чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1 от НК за това, че на 26.05.2023г. при км. 84 на АМ „Марица“ в землището на гр.Любимец, обл.Хасково, дал подкуп /дар/ - банкнота с номинал от 10.00 евро със сериен номер **** с левова равностойност 19.56 лева, на длъжностни лица - полицейски органи, а именно на К.Г.П. и М.Д.М., и двамата **** в Участък - ***** към ***** при Областна дирекция на МВР - Хасково, за да не извършат действие по служба - да не довършат започната по отношение на него и на управляваните от него влекач „Скания“ с временен номер **** /с номер на рама *****/ и полуремарке „Смитц“ с регистрационен номер **** полицейска проверка. В съдебно заседание представителят на ОП Хасково поддържа обвинението във вида, в който е предявено, като с оглед проведеното по реда на глава XXVII от НПК производство, иска съдът да признае подсъдимия за виновен в извършване на престъплението и да му наложи наказания при условията на чл. 54 от НК, като определи наказанията „лишаване от свобода“ и глоба към минимума, а изпълнението на по-тежката санкция да отложи на основание чл. 66, ал. 1 НК за изпитателен срок от три години.

Защитникът на подсъдимия е съгласен със становището на ОП Хасково, доколкото от събраните по делото доказателства се установило извършено престъпление, а самопризнанието било подкрепено от доказателствата. Според защитника също са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, налагащи определяне на наказанията към минимума, предвиден в общата част на НК. Пледира, след като подсъдимият бъде признат за виновен в извършване на престъплението да му бъдат наложени наказания към законовия минимум.

В съдебно заседание подсъдимият заяви, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и е съгласен да не се събират доказателства за тези обстоятелства. В последната си дума изразява съжаление и иска от съда да му наложи минимално наказание.

След констатация, че самопризнанието на подсъдимия се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, съдът с определение по чл. 372, ал. 4, вр. чл. 371, т. 2 от НПК обяви, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието на подсъдимия, без да се събират доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Преценката на самопризнанието, в съвкупност със събраните по делото доказателства и при условията на чл. 373, ал. 3 от НПК доведе до приемане за установени следните факти:

М. А. е роден и живее в **** чийто гражданин е. **** е, с **** образование, трудово ангажиран – работи като **** ***** Не е осъждан.

Макар по професия да е **** ***** подсъдимият нямал сключен трудов договор с конкретен работодател, а се препитавал се, като приемал поръчки от различни фирми за извършване на превози на транспортни средства, които вземал от определено място в чужбина и откарвал до Република Турция.

На 21.05.2023г. подс. А. приел да достави до Турция транспортна композиция, състояща се от влекач „Скания“ с номер на рама ***** и полуремарке „Смитц“ с регистрационен номер ****. Товарния автомобил той трябвало да вземе от гр. Копенхаген, Дания, а полуремаркетото - от гр. Будапеща, Унгария.

В изпълнение на поръчката, на 22.05.2023г. М. А. отпътувал със самолет за Копенхаген. Същия ден взел влекача от указаното му място и го откарал до Датската автомобилна агенция. От там за превозното средство били издадени разрешително за

експортното му управление и временни регистрационни номера. Те били два броя, и двата с номер ****, като били валидни за периода от 22.05.2023г. до 28.05.2023г. Временните номера представлявали стикери, които подсъдимият следвало да залепи отпред и отзад на влекача. При получаването им, М. А. поставил на т.а., „Скания“ с номер на рама ***** единия от тях, като го закрепил с тиксо в областта пред шофьорското място под предното панорамно стъкло на кабината.

След приключване на административните формалности, подс. А. отпътувал от датската столица за Унгария. При пристигането си в гр. Будапеща прикачил към управлявания от него влекач „Скания“ полуремаркетото „Смитц“, което било с постоянен регистрационен номер ****, и се отправил към Турция през България.

Подсъдимият влязъл у нас с посочената транспортна композиция на 25.05.2023г. през ГКПП „Дунав мост Видин - Калафат“. По пътя си към българо-турската граница при ГКПП „Капитан Андреево“, общ. Свиленград, обл. Хасково, спрял веднъж, тъй като спукал гума. След смяната ѝ, останал да почине. Пътуването си продължил на следващия ден - 26.05.2023г., като заредил гориво на бензиностанция, а рестото - банкнота с номинал от 10.00 евро със сериен номер ТА0173081866, поставил в *****я си международен паспорт с № *****, издаден на 17.02.2022г..

По време на движението на подс. М. А. по АМ „Марица“ в посока Свиленград /след разклона за гр. Харманли/ той бил забелязан от бдителен гражданин, който не успял да види залепения на кабината на товарния автомобил временен номер ****. Смятайки, че подсъдимият управлява влекача „Скания“ без регистрационни номера, в 10.22 часа на 26.05.2023г. той подал сигнал за това на спешен номер 112. Съобщеното било препредадено на оперативната дежурна част при РУ Свиленград, като за проверка на информацията при км. 84 на АМ „Марица“ в землището на гр. Любимец, обл. Хасково бил изпратен автопатрул със служебен автомобил „Грейт Уол“ с ДКН: ****. Той бил в състав свидетелите К.Г.П. и М.Д.М., и двамата **** *** в Участък - ***** към ***** при Областна дирекция на МВР - Хасково. Като полицейски служители П. и М. имали редица правомощия, сред които извършване на проверки на лица, МПС и техните документи, предотвратяване, пресичане и разкриване на престъпления и други правонарушения, контрол по охрана на обществения ред и движение по пътищата. И двамата били облечени с униформи, удостоверяващи длъжностното им качество, с полицейски знаци и надписи бил обозначен и служебният им автомобил.

След пристигането им на място, свидетелите П. и М. видели приближаващия се към тях влекач марка „Скания“, теглещ полуремарке „Смитц“, който бил без поставени на определените места постоянни регистрационни табели. В изпълнение на служебните си задължения и с оглед проверка дали подс. А. управлявала нерегистрирано по надлежния ред МПС, около 11.00 часа на 26.05.2023г. при км. 84 на АМ „Марица“ в землището на гр. Любимец св. М. му подал сигнал със стоп палка. Водачът се подчинил и спрял в дясно по посоката на движението си в аварийната лента на известно разстояние зад полицейския автомобил с ДКН ****. Към него първи се приближил св. К. П. и на ***** език го попитал къде е регистрационният номер на влекача. Подс. А. от шофьорското място в кабината започнал да обяснява нещо на ***** език, сочейки към закрепения с тиксо под предното панорамно стъкло стикер с изписани цифри ****. От заявеното от него полицейските служители разбрали единствено думите: „Дания, Дания“. Тогава св. П. поискал от водача документите за проверка. Макар да знаел, че разполага с редовни такива за себе си и за транспортните средства, както и че няма проблем с издадения му от Датската автомобилна агенция временен регистрационен номер за товарния автомобил, подсъдимият допуснал, че полицейските служители могат да му създадат неприятности с оглед начина на поставянето му на кабината. Поради това, а и защото съобразил, че проверовъчните действия ще го забавят, М. А. решил да им даде подкуп /дар/, за не довършат започната по отношение на

него и на управляваните от него влекач „Скания“ с временен номер **** и полуремарке „Смитц“ с регистрационен номер **** полицейска проверка. Тя в действителност следвало да продължи с преглед от страна на служителите на реда на документите на водача, включително на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, на документите относно транспортната композиция и на евентуално превозван с нея товар, както с извършването на справки относно тяхната собственост и наличието на надлежна регистрация на управлявания от подсъдимия влекач „Скания“ с номер на рама *****.

В изпълнение на намисленото, А. слязъл от кабината на товарния автомобил, като преди това взел *****я си паспорт с № *****. Знаейки, че в него по-рано бил оставил банкнотата с номинал от 10.00 евро със сериен номер ****, той го подал на св. П. в момента, в който св. М. на ***** език му обяснявал, че е спрял за проверка, поради липса на регистрационни номера на т.а. Непосредствено след това св. К. П. отворил документа, за да установи самоличността на подсъдимия, като в този момент и двамата полицейски служители видели намиращата се в същия банкнота с номинал от 10.00 евро с левова равностойност 19.56 лева. Тогава св. М. отправил към *****я гражданин репликата: „Рушвет проблем“, на което А. отвърнал, че рушветът е за кафе и че няма проблем, надявайки се униформените да преустановят проверовъчните действия.

Служителите на реда отказали да се възползват от дара, даден им от подсъдимия, като св. П. веднага докладвал за случая по телефона на началника на Участък Любимец. На място била изпратена оперативно-следствена група, в която участвал и св. Г.С.Т. от „Криминална полиция“. Бил извършен оглед на местопроизшествие, с протокола от който било образувано досъдебното производство. За това следствено действие бил осигурен и преводач от ***** език. С помощта на същия подсъдимият обяснил, че влекачът бил закупен от Дания, като вместо регистрационни табели, му бил предоставен поставеният от него под панорамното стъкло стикер е изписани цифри ****, отговарящ на транзитен номер. Последното било потвърдено и при прегледа на издадените относно транспортните средства документи, копия от които били иззети с огледния протокол. С протокол за доброволно предаване от А. била приобщена банкнотата с номинал от 10.00 евро с левова равностойност 19.56 лева, предмет на подкупа. Той бил изпробван и за употреба на алкохол и наркотични вещества, като и двата резултата били отрицателни. След това подсъдимият бил задържан със заповед за задържане по ЗМВР за срок до 24 часа.

Съгласно чл. 14, ал. 1 и ап. 2 от ЗМВР, охранителната дейност е дейност по опазване на обществения ред и осигуряване безопасността на движението по пътищата в Република България. Дейността се осъществява от полицейските органи, съобразно компетентността им, чрез патрулно-постова дейност и др.

Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 8 от ЗМВР, контролната дейност се осъществява от органите на МВР в случаите, определени със закон, чрез проверки на документи и на място; проверки за спазване на правилата за движение по пътищата, на техническата изправност и регистрацията на моторните превозни средства, на водачите на моторни превозни средства и при пътнотранспортните произшествия; изискване на информация и документи.

Съгласно чл. 31, т. 1 от ЗМВР, органите на МВР в предвидените от закон случаи осъществяват административно-наказателна дейност чрез установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания.

Съгласно чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, служителите на МВР са държавни служители - полицейски органи. Според чл. 56, вр. чл. 37, ал. 1, т. 2 от същия закон, органите на областните дирекции и на техните структури и звена са държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1. Съгласно чл. 57 от ЗМВР, полицейски органи са органите на областните дирекции на МВР, които пряко осъществяват дейностите по чл. 6, ал. 1 от ЗМВР: охранителна - по т. 2, контролна - по т. 6, административно-наказателна по т. 9.

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че към 26.05.2023г. свидетелите К.Г.П. и М.Д.М. са били назначени на служба в МВР. Те са заемали длъжността **** * в Участък - ***** към ***** при Областна дирекция на МВР - Хасково и са имали качеството на длъжностни лица по смисъла на чл. 93, т. 1, б., А“ от НК - към процесната дата на същите е било възложено да изпълняват със заплата постоянно служба в държавно учреждение, несъставляваща дейност само на материално изпълнение. Наред с това свидетелите П. и М. са били и полицейски органи по смисъла на ЗМВР, към който закон препраща нормата на чл. 304а НК. Качеството полицейски орган се извежда от обстоятелството, че са изпълнявали охранителна дейност по опазване на обществения ред и осигуряване безопасността на движението, която може да се извършва само от полицейски органи. То се извежда и от статута им, съгласно чл. 57 и чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Описаната фактическа обстановка се доказва по безспорен начин от признанието на подсъдимия, подкрепено от показанията на свидетелите К.Г.П.; М.Д.М. и Г.С.Т., които са взаимно свързани, непротиворечиви, кореспондират помежду си, подкрепят се изцяло от прочетените и приобщени по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства, приложени по ДП и от предявените по реда на чл. 284 от НПК веществени доказателства – банкнота с номинал от 10 Евро.

При така установените факти, съдът прие за установено по несъмнен начин, че подсъдимия А. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 304а, вр. чл. 304, ал.1 от НК, защото на 26.05.2023г. при км. 84 на АМ „Марица“ в землището на гр.Любимец, обл.Хасково, дал подкуп /дар/ - банкнота с номинал от 10.00 евро със сериен номер **** е легова равностойност 19.56 лева, на длъжностни лица - полицейски органи - К.Г.П. и М.Д.М., и двамата **** * в ***** към ***** при Областна дирекция на МВР Хасково, за да не извършат действие по служба - да не довършат започнатата по отношение на него и на управляваните от него влекач „Скания“ е временен номер **** /е номер на рама *****/ и полуремарке „Смитц“ е регистрационен номер **** полицейска проверка. От обективна страна подс. А. е осъществил състава на т.нар. активен подкуп при форма на изпълнителното деяние - „даде“. В случая престъплението е довършено, тъй като подкупът /дарът/, представляващ пари, е излязъл от неговата фактическа власт с подаването на паспорта на полицейския служител К. П., в момента в който другият служител на реда М. М. е обяснявал на подсъдимия причината за извършващата му се проверка, която е била в правомощията и на двамата униформени. От своя страна те с обективни действия са показали, че не са приели дадения им подкуп и незабавно са предприели уведомяване на началника на ПУ Любимец и задържане на извършителя на престъплението.

От субективна страна подсъдимият е действал виновно, при условията на пряк умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2, хип. 1-ва от НК - съзнавал е обществено опасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на обществено опасните последици и е целял тяхното настъпване. М. А. е съзнавал длъжностното качество на свидетелите П. и М., обстоятелството, че са полицейски органи, както и че им дава подкупа /дара/ е цел същите да не извършат действие по служба, т.е. действия, спадащи в кръга на служебните им правомощия /задължения/, а именно: за да не довършат започнатата от тях по отношение на него и на управляваните от него транспортни средства полицейска проверка. С даването на подкупа, той се е опитал да осуети продължаването ѝ, което е щяло да отнеме време, а и се е опасявал да не му бъдат създадени неприятности е оглед начина на поставянето на временния номер на кабината на влекача.

Подбудите и причините за извършване на деянието са ниската правна култура на подсъдимия, незачитането на установения в страната правов ред, стремежът му да не бъде забавян, което да се отрази върху срочното извършване на работата му.

При определяне на наказанията съдът взе предвид обществената опасност на

деянието и на дееца, подбудите за извършване на престъплението, смекчаващите вината обстоятелства. За такива съдът прие чистото съдебно минало, положителните характеристични данни, разкаянието в централната фаза на процеса, пълните и подробни обяснения на досъдебното производство и направеното още там признание, а като отегчаващи - дадена е като подкуп сума на двама служители. За престъплението по чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1 от НК законодателят е предвидил наказание „лишаване от свобода” до 10 години и „глоба” до 15 000 лева. При така посочените обстоятелства, имащи значение за вида и размера на наказанието, съдът прие, че е налице превес на смекчаващите отговорността, поради което и на основание чл. 54 НК определи наказанието „лишаване от свобода” към минималния, предвиден в общата част на наказателния закон, размер от 9 (девет) месеца, който след редуцията по чл. 58а, ал. 1 от НК се фиксира на 6 (шест) месеца. Тъй като подсъдимият не е осъждан, наложеното му наказание „лишаване от свобода” е за срок по-малък от три години, съдът счита, че за постигане целите на наказанието и най-вече за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия не е наложително той да изтърпи ефективно наказанието, поради което отложи неговото изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 НК за изпитателен срок от три години. В тази връзка следва да се посочи, че подс. А. е намерил своята професионална реализация, работи от години като **** * липсват негативни характеристични данни; още на магистралата е осъзнал извършеното и е съдействал за разкриване на обективната истина на досъдебното производство. Наред с по-тежкото наказание съдът наложи и наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева, съобразено с имотното състояние на дееца. Изложеното дава основание да се приеме, че така определените по вид и размер наказания, и отлагане изпълнението на основание чл. 66, ал. 1 от НК на по-тежката санкция ще постигнат личната и генералната превенция по чл. 36 НК.

На основание чл. 307а от НПК съдът отне в полза на Държавата предмета на престъплението банкнота с номинал от 10 Евро и с номер ****.

Направените разноски за писмен превод на документи, в размер на 119 лева следва да се възложат на подсъдимия, който да ги плати по сметка на ОД на МВР Хасково.

Така мотивиран съдът постанови присъдата си.

Съдия: